

YUHANNA'NIN GİZLİ KİTABI

(Apocryphon Johannis — Nag Hammadi Kodeks II,1; III,1; IV,1 & BG 8502,2)
TAM METİN EKSİKSİZ TERCÜME: KOZMOGONİ VE TÜM BÖLÜMLER

BÖLÜM 1: AÇILIŞ VİZYONU VE YUHANNA'NIN ŞÜPHESİ

Kurtarıcı'nın göğe yükselişinden sonra Zebedi'nin oğlu Yuhanna tapınağa çıktı. Bir Ferisi olan Arimanios ona yaklaşıp alay etti: «Sana yol gösteren nerede? Seni aldattı, yoldan çıkardı ve atalarınızın geleneklerinden kopardı!» Yuhanna keder içinde zeytinlik dağına çekildi ve derin düşüncelere daldı: «Kurtarıcı neden seçildi? Bizi neden bu dünyaya gönderdi? Baba kimdir ve gideceğimiz o ebedi âlem nasıldır?»

Tam o anda gökler açıldı, tüm yaratılış ışıkla parıladı ve gökten bir ses yankılandı: «Yuhanna, neden şüphe ediyorsun? Ben her zaman sizinle olanım: Ben Baba'yım, Ben Anne'yim, Ben Oğul'um! Ben lekesez ve saf Olan'ım. Sana var olanı, var olmuş olanı ve var olacak olanı öğretmeye geldim; ta ki görünmeyen ve görünen âlemleri kavrayabilesin.»

BÖLÜM 2: MONAD VE ANLATILAMAZ BİLİNMEYEN BABA

«Monad tek bir hükümdarlıktır; onun üzerinde hiçbir şey yoktur. O, her şeyin Tanrısı ve Babası'dır; görünmez Olan, her şeyin üzerindedir, çürümezliktir, saf ışıktır ki hiçbir göz ona bakamaz. O bedensizdir, mekansızdır, zamansızdır. O ne büyüktür ne küçüktür; çünkü O sonsuzdur. O'na hiçbir isim verilemez, çünkü O'ndan önce var olan kimse yoktur ki O'na bir ad koysun. O sınırsız ışıktır; kendi ışık suyunda ebedi bir sükûnet içinde dinlenir.»

BÖLÜM 3: İLK DÜŞÜNCE (BARBELO) VE EONLARIN DOĞUŞU

«Baba kendi ışık suyundaki yansımasına baktığında, O'nun Düşüncesi (Ennoia) harekete geçti ve tezahür etti. Bu, Barbelo'dur; İlk Düşünce, Bütün'ün Annesi, Evrenin Rahmi, İlk İnsan ve Kutsal Ruh'tur. Barbelo, Baba'dan kendisine Ön-Biliş (Prognosis), Çürümezlik (Aphtharsia), Ebedi Yaşam ve Hakikat bahşetmesini diledi. Baba kabul etti ve bu ilahi güçler Pleroma'nın kusursuz ışık eonları olarak parıladı.»

BÖLÜM 4: AUTOGENES (MESİH) VE DÖRT BÜYÜK IŞIK

«Baba ile Barbelo'nun kutsal bakışmasından tek doğan Oğul, yani Autogenes (Kendi Kendine Doğan Mesih) parıladı. Baba O'nu tüm güçlerin üzerine Mesih olarak meshetti. Autogenes'in hizmeti için Dört Büyük Işık Eonu yaratıldı:

- Harmozel: İlk Işık; beraberinde Zarafet, Hakikat ve Suret vardır.
- Oroiael: İkinci Işık; beraberinde Kavrayış, Algı ve Hafıza vardır.
- Daveithai: Üçüncü Işık; beraberinde Anlayış, Sevgi ve Fikir vardır.
- Eleleth: Dördüncü Işık; beraberinde Kusursuzluk, Barış ve Bilgelik (Sophia) vardır.»

BÖLÜM 5: SOPHIA'NIN ARZUSU VE YALDABAOTH'UN ORTAYA ÇIKIŞI

«Dördüncü Işık'ın eonu olan Sophia (Bilgelik), Baba'nın ve eşinin izni olmadan kendi başına bir düşünce doğurmayı arzuladı. Kusursuz bir eşleşme olmadan ortaya çıkan bu düşünce şekilsiz, aslan başlı ve yılan gövdeli, gözlerinden ateş fışkıran bir varlık oldu. Adı Yaldabaoth (Samael / Saklas) idi.

Sophia bu kusurlu yaratıktan utandı; onu bir ışık bulutuyla sarıp Pleroma'nın dışına, karanlığın derinliklerine bıraktı ta ki hiçbir ölümsüz onu görmesin.»

BÖLÜM 6: ARKONLARIN YARATILIŞI VE KÖR TANRININ KİBRİ

«Yaldabaoth annesinden aldığı ilahi ışık gücünü kullanarak kendisi için 12 Arkon ve 360 melek yarattı. 7 gök katını kurdu ve her birine hükmedici güçler atadı. Üstündeki yüce Işık Âlemi'nden habersiz olduğu için kör bir kibirle haykırdı: «Ben kıskanç bir Tanrı'yım ve benden başka hiçbir Tanrı yoktur!» Bu sözle başka tanrıların var olduğunu kendi ağzıyla ele vermiş oldu; çünkü başka kimse olmasaydı kimi kıskanacaktı?»

BÖLÜM 7: ÂDEM'İN YARATILIŞI VE IŞIĞIN KURTARILMASI

«Arkonlar göklerin üzerinde Işık İnsanı'nın gölgesini görünce dediler: «Gelin, o surete göre topraktan bir insan yapalım.» Âdem'in bedenini inşa ettiler ama beden cansız bir heykel gibi yerde yattı, kımıldayamadı. Bunun üzerine Işık Âlemi'nin elçileri Yaldabaoth'u aldattılar: «Yüzüne kendi ruhunu üfle, o zaman yaşayacaktır.» Yaldabaoth annesinden kalan son ilahi ışık gücünü Âdem'e üflediğinde, Âdem ayağa kalktı ve zekasıyla tüm Arkonları aştı.

Arkonlar Âdem'in kendilerinden üstün olduğunu görünce onu kıskandılar, onu maddenin en alt tabakasına (Cennet denilen hapisaneye) indirdiler ve üzerine unutkanlık uykusunu döktüler.»

BÖLÜM 8: EPİNOİA, BİLGİ AĞACI VE HAVVA

«Işık Âlemi, Âdem'in içine gizli bir yardımcı koydu: Epinoia (Işık Düşüncesi). Arkonlar Âdem'in göğsünden Epinoia'yı çıkarmak istediler fakat onu bir kadın (Havva) suretinde gördüler. Cennetteki Bilgi Ağacı, Arkonların söylediği gibi bir kötülük değil; insanın gözlerini açan ve kendi tanrısal kökenini hatırlatan Gnosis kapısıydı. Kurtarıcı, bir kartal suretinde ağacın üzerine konarak insana hakikati yemeyi öğretti.»

BÖLÜM 9: RUHUN YAZGISI VE NİHAİ KURTULUŞ

«Yuhanna sordu: «Rab, o halde tüm ruhlar kurtulacak mı?» Kurtarıcı cevap verdi: «İçinde Yaşam Ruhu (Pneuma) uyanan her ruh kurtulacaktır. Onlar bu bedenden ayrıldıklarında karanlığın güçleri onlara dokunamaz; doğrudan ebedi Işık Âlemi'ne yükselirler. Yanılsamalara aldananlar ise uyanana kadar başka bedenlere girerek arınma sürecinden geçerler. Hiçbir ışık parçası ebediyen kaybolmayacaktır.»

Kurtarıcı dedi: «Ben Pronoia'yım (İlahi Öngörü), karanlığın derinliklerine üç kez indim ve uyuyan insana haykırdım: «Uyan ey uyuyan! Zincirlerinden çözül ve kendi ışık kökenine dön!» Bunu duyan ve uyanan mühürlenmiştir ve ebedi hayata kavuşmuştur.»»